

Het verhaal van de Ontiegelijke Takke Tuinkabouter die op reis ging.

Er was eens een Ontiegelijke Takke Tuinkabouter die heel graag de wijde wereld wilde verkennen. Iedereen raadde het hem af, want wat voor een ontiegelijke takke tocht zou dat wel niet worden. Maar hij was niet voor niets de Ontiegelijke Takke Tuinkabouter, en ook nog eens strontewijs, dus hij vertrok toch, op de fiets! Maar meteen aan het begin begon het al. Iedereen adviseerde hem om links af te slaan, maar dat deed de Ontiegelijke (eigenwijze) Takke Tuinkabouter natuurlijk niet. Nee, hij ging, natuurlijk de andere kant op. Genietend van de mooie omgeving zag hij, nog voor hij de grote weg bereikt had, een leuk weggetje aan de linkerkant tussen de bomen door. Maar mocht hij deze weg wel in, of was het een lange oprit naar een huis? Eigenwijs als hij was, besloot hij de gok te wagen en sloeg linksaf de lange doodlopende oprit tussen de bomen in. Wat een onmogelijke hobbelweg is dit, dacht hij. Mijn Ontiegelijke Takke Tuinkabouterkontje begint al stevige zadelpijn te ontwikkelen. Plotsklaps zag hij een grote, grommende, gevaarlijke uitziende Trol voor zich. Die bewaakte natuurlijk het huis van de oprit waar hij op fietste. Dit zag er niet goed uit! Zonder zich te bedenken, dook hij met de fiets rechtsaf een bospad in en trapte, zo hard als zijn Ontiegelijke korte Takke Tuinkabouterbeentjes konden, het bosje door. Gelukkig..., de Trol gaf het op. Zonder kleerscheuren, alleen een beetje bezweet, naderde hij verderop een T-splitsing. Wat nu weer? Wat een keuzes had een Ontiegelijke Takke Tuinkabouter toch als je de wijde wereld wilde verkennen. Hij wilde in ieder geval niet naar de grote weg. Nee, hij ging de tegengestelde kant op. Maar ook dit pad bleek een doodlopende oprit te zijn. Omdat hij liever niet nog een keer door een Waaktrol verrast wilde worden, paste hij de route dan ook meteen aan en sloeg rechtsaf. Wauw!!, hij was verrast door wat hij zag. Een onverwachts stukje prachtige natuur. Stroompje water vóór hem en nog een beekje daarachter. Hoppa links stroompje over, links aanhouden, rechts en met de fiets het bruggetje over. Hij begon er lol in te krijgen. Na het bruggetje was er maar één echte mogelijkheid, dus geen lastige keuzes dit keer! Fietsend ging hij verder. Ai een drukke weg. Als kleine Ontiegelijke Takke Tuinkabouter moest je extra goed uitkijken, want ze zagen je snel over het hoofd bij het oversteken. De Ontiegelijke Takke Tuinkabouter keek een keer goed naar links, rechts, links en stak de weg over. Links of rechts het fietspad op? Linksaf rook naar meer avontuur, dus zo geschiedde. Hij fietste vrolijk zijn avontuur tegemoet. Maar de Ontiegelijke Takke Tuinkabouter begon er al snel een beetje genoeg van te krijgen, want wat een ontiegelijk takke end was dit fietspad. En avontuur ho maar...!! Ha, daar leek de redding nabij. Hij zag een gezellig uitziend eet- en drinkhuisje schuin links voor hem. Daar ging hij op af. Goed opletten met oversteken, links, rechts, links, kust veilig en over steken maar. De Ontiegelijke Takke Tuinkabouter had me toch een honger en dorst gekregen van al dat fietsen. Na een ontiegelijke kaboutermaaltijd en een paar stevige kabouterborreltjes ging hij weer goed gepuntmutst verder. Hij liep het café uit en ging al zwalkend rechtsaf met de fiets

verder het avontuur tegemoet. Plotsklaps stond hij met de fiets op een kruising aan het begin van het grote bos. Daar werd hij overvallen met herinneringen aan vroegere tijden. Tijden waarin hij samen was met een Onmundig Tevreden Tuinkaboutermeisje. Wacht, hier nam hij eens even een mooie selfie! Tjonge, dat waren nog eens tijden. Zwijmelend nam hij de omgeving eens goed in zich op. Wauw, wat een groot en donker bos. Hij besepte dat zijn grote avontuur hier pas echt zou beginnen. Maar wat ontiegelijk veel keuzes had hij hier! Als hij niet wilde verdwalen dan had hij vanaf nu zijn grote Ontiegelijk Takke Tuinkabouterkaart nodig! En zo vervolgde hij al kaartlezend zijn route. Succes!!

